

Meditacions: Dissabte de la tercera setmana de Pasqua

Reflexió per meditar el dissabte de la tercera setmana de Pasqua. Els temes proposats són: fer vida la Paraula de Déu; mirar-nos en Jesús a través de la Sagrada Escripura; buscar, trobar i estimar Crist a l'Evangelí.

JESÚS està per concloure el seu discurs a la sinagoga de Cafarnaüm.

Minuts abans, alguns dels presents havien reaccionat amb estupor davant de la revelació que els donaria per menjar el seu propi cos. Parla el Senyor: «Us escandalitza això que us he dit? Què direu si veieu que el Fill de l'home puja on era abans?» (*Jn* 6, 61-62). Si abans ha parlat de la seva carn i de la seva sang com a fonts de la vida eterna, ara subratlla la importància de les seves paraules: «Les paraules que jo us he dit són Esperit i són vida» (*Jn* 6, 63). Aquesta és la raó per la qual es diu que la Santa Missa se celebra en dues taules: a l'ambó la de la Paraula i a l'altar la de l'Eucaristia. En cadascuna se'ns dispensa l'aliment del Pare: els seus ensenyaments i la comunió amb el seu cos i la seva sang.

Per assimilar millor la riquesa de la Paraula de Déu convé, a més d'escoltar-la amb atenció a la litúrgia, meditar-la sovint en la pregària,

estudiar-la i mirar de fer-la vida. «La Paraula de Déu escoltada i celebrada, sobretot en l'Eucaristia, alimenta i reforça interiorment els cristians i els fa capaços d'un autèntic testimoniatge evangèlic en la vida quotidiana»^[1].

Sant Josep maria aconsellava: «Quan obris el Sant Evangeli, pensa que el que s'hi narra —obres i dites de Crist — no solament has de saber-ho, sinó que has de viure-ho. Tot, cada punt relatat, s'ha recollit, detall a detall, a fi que ho encarnis en les circumstàncies concretes de la teva existència. —El Senyor ens ha cridat als catòlics per tal que el seguim de la vora i, en aquell Text Sant, hi trobes la Vida de Jesús; però, a més, hi has de trobar la teva pròpia vida. Apreneuràs a preguntar tu també, com l'Apòstol, ple d'amor: «Senyor, què voleu que jo faci?...» —La Voluntat de Déu!, sents en la teva ànima de manera terminant. Doncs,

agafa l'Evangelí cada dia, i llegeix-lo i viu-lo com a norma concreta. —Així han procedit els sants»^[2].

«LES PARAULES que jo us he dit són Esperit i són vida» (Jn 6, 63). Jesús va venir per donar-nos vida en abundància i ens va deixar la Sagrada Escriptura perquè aprofundíssim en la seva riquesa, perquè el coneguéssim cada vegada millor i, d'aquesta manera, poguéssim estimar-lo sobre totes les coses. «És aquest amor de Crist el que cada un de nosaltres s'ha d'esforçar a accomplir, en la pròpia vida. Però per ésser *ipse Christius* cal mirar-se en Ell. No n'hi ha prou de tenir una idea general de l'esperit de Jesús, sinó que cal aprendre'n els detalls i actituds. I, sobretot, s'ha de contemplar el seu pas per la terra, les seves petjades,

per treure'n força, llum, serenitat,
pau»^[3].

Podem demanar al Senyor la gràcia de «mirar-nos-hi» com en un mirall. Per aconseguir-ho, sant Josepmaria acostumava a ficar-se a les escenes de l'Evangelí i ho recomanava com un mitjà eficaç per créixer en amistat amb Jesús, per veure la vida amb els seus ulls i reaccionar com Jesús ho faria. Aleshores, els fruits d'aquesta contemplació de la vida del Senyor emergiran de manera espontània en la nostra conversa i en la nostra vida; aquest reflex encendrà en els nostres amics el desig de conèixer més detalls del pas de Jesús per la terra: «És fonamental que la Paraula revelada fecundi radicalment la catequesi i tots els esforços per transmetre la fe. L'evangelització requereix la familiaritat amb la Paraula de Déu i això exigeix(...) proposar un estudi seriós i

perseverant de la Bíblia, així com promoure'n la lectura orant»^[4].

Sant Josepmaria explicava una anècdota de la seva vida que va passar quan anava pel carrer llegint l'evangeli en un llibre petit amb les cobertes folrades en tela. En passar pel costat d'uns treballadors, va sentir que es preguntaven què estaria llegint aquell sacerdot. I un d'aquells homes va contestar, també en veu alta: “La vida de Jesucrist”. La conclusió sobrenatural del fundador de l'Opus Dei va quedar plasmada en el segon punt de Camí: «Vaig pensar que tant de bo que fos tal el meu capteniment i la meva conversa que tots poguessin dir en veure'm o en sentir-me parlar: aquest llegeix la vida de Jesucrist»^[5].

EL SANT EVANGELI és el llibre «que ens conserva la veu de Jesús, i que és la font on la nostra pregària beu millor l'aigua de la gràcia, on la nostra ànsia de veritat se sacia tan plenament amb la llum del cel encesa en les paraules del Mestre»^[6].

Moltes vegades preparem la Santa Missa meditant els seus textos, i cada dia podem llegir un passatge del Nou Testament on experimentem que aquestes paraules de Jesús «són esperit i són vida» (*Jn* 6, 63). Sant Josepmaria suggeria que, «per aprendre d'Ell, s'ha de procurar conèixer la seva vida: llegir el Sant Evangeli, meditar aquelles escenes que el Nou Testament ens relata, per tal de penetrar en el sentit diví del pas terrenal de Jesús. Perquè hem de reproduir, en la nostra, la vida de Crist, coneixent Crist: a força de llegir la Sagrada Escripura i de meditar-la, a força de fer oració»^[7].

Si entrem per aquest camí, aprendrem també a tractar el Senyor seguint l'exemple dels personatges de l'Evangelí: a demanar-li amb fe, com el pare del fill malalt; a escoltar-ho amb pietat, com Maria a Betània; a tocar-lo discretament, com la dona amb hemorràgies; a seguir-ho sobre totes les coses, com els deixebles. Però, abans que res, aprendrem de Maria i de Josep, que el van conèixer més de prop, a complir sempre i en tot la voluntat de Déu. Per aquesta raó, el fundador de l'Opus Dei aconsellava un sender sobrenatural a partir de la lectura del Sant Evangelí: «Que busquis Crist: Que trobis Crist: Que estimis Crist»^[8].

Demanem a la Verge santíssima i a sant Josep que ens aconseguixin del Senyor la gràcia de trobar el seu fill a l'Esriptura, de conèixer-lo i de seguir-lo. «Estimeu la Santíssima Humanitat de Jesucrist! (...). I de la Humanitat de Crist passarem al Pare,

amb la seva Omnipotència i la seva Providència, i al fruit de la creu, que és l'Esperit Sant. I sentirem la necessitat de perdre'ns en aquest amor, per trobar la veritable vida»^[9].

[1] Francesc, *Evangelii gaudium*, núm. 174.

[2] Sant Josepmaria, *Forja*, núm. 754.

[3] Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, núm. 107.

[4] Francesc, *Evangelii gaudium*, núm. 175.

[5] Sant Josepmaria, *Apunts íntims*, núm. 521.

[6] Sant Josepmaria, *Apunts d'una meditació*, 30-V-1937.

[7] Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, núm. 14.

[8] Sant Josepmaria, *Camí*, núm. 382.

[9] Sant Josepmaria, Apunts d'una reunió familiar, 18-VIII-1968.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/meditation/
meditacions-dissabte-de-la-tercera-
setmana-de-pasqua/](https://opusdei.org/ca-ad/meditation/meditacions-dissabte-de-la-tercera-setmana-de-pasqua/) (02/04/2026)